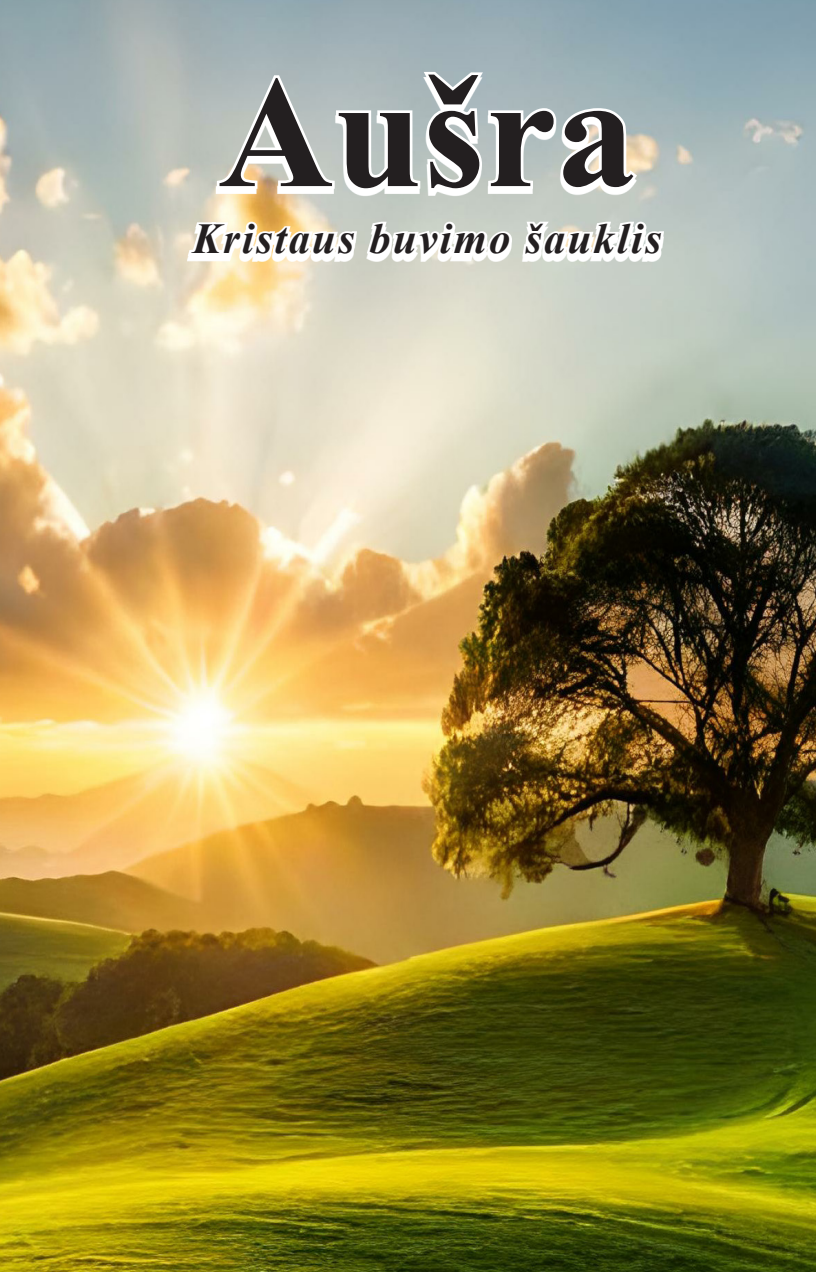

Aušra

Kristaus buvimo šauklis

Žurnalas "Aušra"

2025 m. sausio mėn.

Turinys

PAGRINDINIS STRAIPSNIS	2
<i>Būsimas teisingas Dievo valdymas</i>	<i>2</i>
BIBLIJOS STUDIJOS	20
<i>Dievas išklauso nuolankiuosius.....</i>	<i>20</i>
<i>Viešpaties didybė</i>	<i>23</i>
<i>Gailestingumo Dievas</i>	<i>26</i>
<i>Amžinoji karalystė.....</i>	<i>29</i>

Pasižiūrėkite į Šventojo Rašto citatas savo Biblijoje!

Būsimas teisingas Dievo valdymas

Žiūrėkite, ateina teisusis karalius! Jam valdys sąžiningi kunigaikščiai.

Izaijo 32:1

2025 m. sausio 20 d. ant Kapitolijaus pastato laiptų Vašingtone įvyks keturiasdešimt septintojo Jungtinių Valstijų prezidento inauguracija. Tuo metu Donaldas Trumpas taps išrinktu galingiausios ir įtakingiausios, daugelio nuomone, valstybės Žemėje vadovu. Tai bus jo antroji prezidento kadencija, nes 2016 m. jis buvo išrinktas, o 2020 m. pralaimėjo dabartiniam prezidentui Joe Bidenui. Taigi išrinktasis prezidentas D. Trumpas taps tik antruoju Jungtinių Valstijų prezidentu, laimėjusiu dvi kadencijas ne iš eilės, o tarp jų pralaimėjusiu. Kitas toks atvejis buvo prezidentas Groveris Klivlandas XIX a. pabaigoje.

Neįprastas rinkimų ciklas

Neseniai pasibaigęs rinkimų ciklas buvo, švelniai tariant, labai neįprastas aplinkybių ir įvykių požiūriu. Pirmiausia iškilo klausimas, ar buvęs prezidentas D. Trumpas, skaudžiai pralaimėjęs 2020 m., vėl

kandidatuos. Į šį klausimą buvo atsakyta gana anksti, kai jis paskelbė kandidatuosiantis antrai kadencijai 2022 m. lapkričio mėn. Po penkių mėnesių, 2023 m. balandį, prezidentas J. Bidenas paskelbė, kad kandidatuos antrai kadencijai. Tai sudarė prielaidas abiem kandidatams pradėti kampaniją dėl antrosios kadencijos Baltuosiuose rūmuose.

Likusią 2023 m. dalį ir 2024 m. pradėję savo kampanijas, J. Bidenas ir D. Trumpas natūraliai pradėjo įprastą politinę retoriką, kuri tapo įprasta kandidatų, siekiančių užimti postus, atžvilgiu. Kiekvienas iš jų propagavo savo atitinkamus pasiekimus, pasiektus einant pareigas, ir griežtai kritikavo kitą. Abu taip pat ne kartą perspėjo rinkėjus nebalsuoti už kitą kandidatą, nes tai, anot jų, neabejotinai atneš siaubingų pasekmių šaliai ir pasauliui.

Antrasis neįprastas kampanijos įvykis, kuris palaipsniui išsivystė, susijęs su prezidento J. Bideno amžiumi ir proto aštrumu. Kampanijai artėjant prie 2024 m. vasaros, daugelis ėmė manyti, kad artėjantis jo amžius (tuo metu jam buvo 81 metai, o dabar - 82 metai) kelia susirūpinimą, atsižvelgiant į tai, kad ne kartą jis netyčia susipainiojo kalbėdamas spaudai ar visuomenei. Tai dar labiau paaštrėjo, kai birželio 27 d. J. Bidenas ir D. Trumpas surengė pirmuosius kampanijos debatus per televiziją, kurie, kaip paaiškėjo, buvo vieninteliai. Po jų beveik visi 2025 m. sausio mėn.

abiejų partijų politikos žinovai pripažino, kad prezidento J. Bideno pasirodymas debatuose buvo labai silpnas.

Tada, 2024 m. liepos 21 d., praėjus mažiau nei mėnesiui po debatų, J. Bidenas paskelbė, kad baigia kandidatuoti antrai prezidento kadencijai, ir paskelbė, kad vietoj savęs remia viceprezidentę Kamalą Harris. Viceprezidentė K. Harris oficialiai užsitikrino Demokratų partijos nominaciją vos po penkiolikos dienų, rugpjūčio 5 d., virtualiu, o ne asmeniniu, vardiniu delegatų, kurie prieš tai buvo įsipareigoję prezidentui J. Bidenui, balsavimu.

Trečiasis neįprastų aplinkybių rinkinys susijęs su buvusiu Prezidentu D. Trumpu, kai du kartus, pirmą kartą liepos mėn., o antrą kartą rugsėjo mėn., buvo bandyta jį nužudyti, o pirmojo bandymo metu buvo nežymiai sužalota jo dešinioji ausis. Antrasis pasikėsinimas į jo gyvybę buvo sužlugdytas įtariamajam nespėjus įgyvendinti savo ketinimų. Atrodė, kad abu šie pasikėsinimai sutvirtino D. Trumpo palaikymo bazę, o tuo pat metu Harriso kandidatūra taip pat įgijo tvirtą palaikymą po prezidento J. Bideno pasitraukimo.

Prasidėjus paskutiniams dviem prezidento rinkimų kampanijos mėnesiams, dauguma priešrinkiminių apklausų rodė labai įtemptą varžybų eigą. Rugsėjo

10 d. įvyko pirmieji ir vieninteliai per kampaniją viceprezidento D. Harriso ir buvusio prezidento D. Trumpo debatai. Reaguodami į jos pasirodymą debatuose, Harris apklausų rezultatai pakilo keliais punktais. Tačiau laikui bėgant apklausos vėl tapo vis labiau įtemptos, o kai kurios apklausos rodė, kad Trumpas šiek tiek pirmauja artėjant lapkričio mėnesiui.

Pagaliau rinkimai

Lapkričio 5 d. įvyko ilgai laukti rinkimai. Daugiau nei 150 milijonų žmonių Jungtinėse Valstijose atėjo prie balsadėžių, kad išrinktų kitą prezidentą. Užsidarius rinkimų apylinkėms, netrukus iš valstijų, pradedant nuo rytų ir baigiant vakarais, pradėjo plaukti rezultatai. Rinkimų naktį tapo akivaizdu, kad buvusiam prezidentui D. Trumpui sekėsi daug geriau, nei prognozavo daugelis apklausų. Ši tendencija išsilaikė, ir jau kitą rytą dauguma naujienų portalų paskelbė jį nugalėtoju, naujuoju išrinktuoju prezidentu.

Per kelias ateinančias dienas, suskaičiavus likusius balsus, paaiškėjo, kad Donaldas Trumpas laimėjo 31 iš 50 valstijų ir surinko 312 Rinkikų kolegijos balsų, o Kamala Harris laimėjo 19 valstijų ir 226 rinkikų balsus. Paskutiniaisiais duomenimis, D. Trumpas taip pat laimėjo populiariuosius balsus, surinkęs kiek mažiau nei 2,5 mln. balsų, ir tapo pirmuoju

respublikonų kandidatų, gavusių daugiau nei 76 mln. balsų.

Kas laukia ateityje?

Tada klausiamo: Kas laukia per ateinančius ketverius metus? Ar naujasis prezidentas sugebės įvykdyti savo rinkimų kampanijos pažadus? Ar Kongresas, kurį bent dvejus ateinančius metus taip pat kontroliuos Respublikonų partija, sugebės ir norės priimti teisės aktus, atitinkančius prezidento D. Trumpo darbotvarkę? Tai, žinoma, šiuo metu neatsakyti klausimai. Tačiau, jei praeities istorija yra koks nors rodiklis, dauguma bet kurios partijos kandidatų, tapusių prezidentais, duotų pažadų lieka nuošalyje arba susilpninami partinės politikos.

Tačiau Kristaus sekėjas turi žvelgti į Šventąjį Raštą, kuriame yra daug pranašysčių, nurodančių, kad laikas, kuriuo gyvename, yra neramumų ir sunkumų laikotarpis - "neramumų metas, didesnis nei bet kuris kitas nuo tada, kai atsirado tautos". (Danieliaus 12:1; Mato 24:21). Dėl šios priežasties krikščionys pirmiausia turėtų susitelkti ne į tai, "kas" yra valdžioje, ir ne į tai, ar mes asmeniškai pritariame, ar nepitariame vienai ar kitai jų vykdomai politikai. Verčiau turėtume atsižvelgti į tai, kad Dievas valdo visus žemės reikalus, kad įgyvendintų savo ilgalaikį

planą ir tikslą žmonijai, nepriklausomai nuo to, kas tam tikru metu yra tautų lyderiai.

Koks yra Dievo planas? Paprasčiau tariant, tai išgelbėti visų tautų žmones, buvusius ir esamus, tiek mirusius, tiek gyvuosius, iš nuodėmės ir mirties būklės, kuri kamuoja žmoniją nuo tada, kai mūsų pirmieji tėvai puolė į nuodėmę. Mūsų mylinčio Dievo troškimas yra tas, "kuris nori, kad visi būtų išgelbėti ir suprastų tiesą". (1 Timotiejui 2, 4). Raštai aiškiai nurodo, kad tai įvyks ne per bet kokį vyrų ar moterų valdymą, bet per teisingą ne kieno kito, o Jo Sūnaus, mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, valdymą.

Biblinė naujoji administracija

Mūsų, Biblijos tyrinėtojų, pagrindinis interesas turėtų būti sutelktas į Dievo žodyje pažadėtą naująjį valdymą. Jai taip pat reikia "rinkimų", tiksliau, atrankos proceso. Ši atranka prasidėjo nuo Jėzaus, Mesijo. Pranašas Izaijas nurodo į Jį sakydamas: "Pažvelkite į mano tarną, kurį aš stiprinu. Jis yra mano išrinktasis, kuris man patinka. Aš uždėjau ant jo savo Dvasią. Jis atneš tautoms teisingumą". (Iz 42, 1). Dievo "išrinktųjų" klasei taip pat priklauso ištikimi Jėzaus sekėjai nuo Sekminių dienos. Apaštalas Petras apie juos kalbėjo sakydamas: "Dirbkite, kad įrodytumėte, jog tikrai esate tarp tų, kuriuos Dievas

pašaukė ir išsirinko. Darykite tai, ir niekada neatsitrauksite". 2 Pt 1, 10.

Naujajame Testamente randame nuorodų į šį išrinkimą, pvz: "Kadangi Dievas išsirinko jus šventa tauta, kurią myli, turite apsilikti gailestingumu, gerumu, nuolankumu, švelnumu ir kantrybe" ir "Kas drįsta kaltinti mus, kuriuos Dievas išsirinko savais?". (Kol 3, 12; Rom 8, 33). Šiuos asmenis Dievas išsirenka "dangiškojo pašaukimo dalininkais" ir jie yra "išrinktieji pagal Dievo Tėvo išankstinį žinojimą". (Hebrajams 3, 1; 1 Petro 1, 2). Būtent Dievas užbaigs išrinkimo procesą, kai per Jėzų "atsiųs savo angelus ir surinks savo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo žemės pakraščių iki dangaus pakraščių". Morkaus 13:27

Taip bus užbaigtas Dievo išrinkimo darbas. Naujosios administracijos darbas, kuris yra visų žemės šeimų palaiminimas, apibūdinamas kaip įvyksiantis tada, kai Kristus, "Teisybės saulė, pakils su išgydymu savo sparnuose". (Malachijo 4, 2). Ji atneš džiaugsmą, taiką ir amžinąjį gyvenimą visiems, trokštantiems paklusniai gyventi atkurtoje, tobuloje Žemėje. Visa tai bus įgyvendinta per šią naująją administraciją ir atlikta remiantis nuostabiais Dievo charakterio bruožais - meile, gailestingumu, teisingumu, išmintimi ir galia - žmonių giminės labui.

Administravimo reikšmė

Žodžio administracija apibrėžimas žodyne yra toks: "administravimo veiksmas arba procesas; vykdomųjų pareigų vykdymas; viešųjų reikalų tvarkymas; administruojančių asmenų grupė". Veiksmažodžio forma administruoti apibrėžiama taip: "tvarkyti arba prižiūrėti; skirti arba dalyti; tarnauti; valdyti arba vykdyti". Visiškai atsidavę Kristaus sekėjai mokosi tai daryti dabartinio krikščioniškojo kelio metu.

Šis naujas valdymas reikalauja, kad tie, kurie siekia būti "išrinktaisiais", dabartiniame gyvenime būtų tinkamai parengti darbui ateityje. Tai neturi būti "nekopijuok šio pasaulio elgsenos ir papročių", bet apibūdinama kaip "leisk Dievui tave paversti nauju žmogumi, pakeisdamas savo mąstymą". jų proto, kad jie "išmokyti pažinti Dievo valią tau, kuri yra gera, maloni ir tobula". Romiečiams 12, 2.

Būdami krikščionys, turime visa širdimi mylėti Dangiškąjį Tėvą, todėl mus domina biblinis administracijos ir administratorių apibrėžimas. Žodis administracija Naujajame Testamente sutinkamas du kartus ir yra išverstas iš graikiško žodžio diakonia, kuris reiškia tarnystę arba tarnystę. (1 Kor 12, 5; 2 Kor 9, 12). Veiksmažodžio forma administruoti, randama 2 Kor 8, 19 ir 20, yra iš graikiško žodžio "diakoneo", kuris reiškia tarnauti arba tarnauti. Iš šio

graikiško žodžio kilęs angliškas žodis deacon, susijęs su tuo, kuris tarnauja arba tarnauja. Šį žodį vartojo ir Jėzus, duodamas pamoką apie tarnavimą savo mokiniams, sakydamas: "Žmogaus Sūnus atėjo ne tam, kad jam tarnautų, bet kad tarnautų kitiems". Mk 10, 45.

Daug administracijų

1 Korintiečiams 12:5 apaštalas Paulius sako: "Yra įvairių tarnystės rūšių, bet tarnaujame tam pačiam Viešpačiui." Iš tiesų yra įvairių krikščioniškos tarnystės rūšių, tačiau visoms joms vadovauja Dievas. Paulius čia užsimena, kad kiekvienas atsidavęs krikščionis turi ką pasiūlyti, turi talentą, kurį gali atiduoti Viešpačiui ir panaudoti Jo tarnystėje. Kai duodame save, tai darome tam, kad tvirtintume vieni kitus Kristaus kūne. (Judo 1, 20; 1 Korintiečiams 12, 12. 25. 27). Tai darydami mes pagerbiame savo Tėvą danguje. Ruošdamiesi dalyvauti šiame administravimo darbe, įvairūs Kristaus kūno nariai turi išmokti bendradarbiauti vieni su kitais, kompensuodami ir atsverdami vieni kitų netobulumus, trūkumus ir silpnybes. To išmokstame vienydamiesi su Jėzumi. Jėzus mus kviečia: "Imkite ant savęs mano jungą. Leiskite man jus mokyti, ... Juk mano jungas lengvai pakeliamas, ir našta, kurią jums duodu, yra lengva." (Mt 11, 29. 30). Šioje sąjungoje mokomės apie mūsų privilegiją bendrauti

Kristaus kūne ir apie tai, kaip bendradarbiauti su kitais kūno nariais.

Mes iš tiesų esame Kristaus bendrakeleiviai. Paulius tai sako Laiške filipiečiams 4, 3-4: "Prašau tavęs, savo tikrojo partnerio." Savo mintį jis baigia žodžiais: "Visada būkite kupini džiaugsmo Viešpatyje. Dar kartą kartoju - džiaukitės!" Mes turėtume jaustis taip pat, nes visus, kurie yra Kristaus šeimoje, sieja vienas meilės ir bendrystės ryšys. Tai padės mums išsiugdyti bendrus interesus su broliais, pasitikėti jais, simpatizuoti jiems ir siekti su jais darnos. Tokį patį mokymą žmonijos pasaulis gaus Dievo karalystės metu. Tuomet visi išmoks atiduoti Tėvui šlovę, pagarbą ir garbę Jo naujojo valdymo metu.

Rinkimų proceso finansavimas

Dabartiniame pasaulyje rinkimų proceso metu, norint finansuoti naujos administracijos kampaniją, reikia turto. Reikia reklamos, kad būtų atskleista kandidato kvalifikacija ir, dažniausiai, opozicijos trūkumai ir silpnybės. Įdomumo dėlei, kad ir kaip sunku tuo patikėti, apskaičiuota, kad neseniai pasibaigusių Jungtinių Amerikos Valstijų prezidento rinkimų kampanijoms iš viso buvo išleista 15,9 milijardo JAV dolerių. Kiek kitoks yra Dievo rinkimų procesas rengiantis naujai teisingai administracijai. Turtai gali būti kliūtis, kaip sakė Jėzus: "Turtingam žmogui labai sunku įeiti į Dangaus karalystę". Mato 19, 23.

Paulius, priešingai, apie save ir savo bendradarbius Evangelijos skleidimo darbe sako: "Esame vargšai, bet dvasinius turtus atiduodame kitiems." (2 Kor 6, 10). Šie ištikimi Dievo tarnai daugelį praturtino viltimi, tikėjimu, meile ir visais įvairiais Dievo malonių aspektais, kurių Jis gausiai teikia. "Taigi iš šios dovanojimo tarnystės išplauks du geri dalykai - Jeruzalės tikinčiųjų poreikiai bus patenkinti ir jie džiaugsmingai išreikš savo padėką Dievui". (2 Korintiečiams 9, 12). Toliau apaštalas sako, kad broliai Jeruzalėje šlovina Dievą dėl "jūsų dosnumo jiems ir visiems tikintiesiems". 13 eilutė.

Pasiaukojimo poreikis

Kita mūsų krikščioniško rengimo naujam, teisingam karalystės valdymui dalis yra pasiaukojimas arba gyvybės atidavimas tarnaujant tiesai ir teisingumui. Mes į tai žiūrime kaip į privilegiją, tačiau pasaulis į aukojimąsi žiūri kitaip. Kai kuriems pasiaukojimas kelia fanatiko jausmą, ir iš tiesų yra buvę daug fanatiškų kankinių.

Tikri Jėzaus sekėjai aukojasi Dievui diena iš dienos, valanda iš valandos, patyrimas iš patyrimo, nuolatos ir kiekviena suteikta proga. Turime atiduoti savo mažą dalį. Mūsų aukos gali būti nedidelės, bet jos turi būti visa deginančios ir degančios, kol nebeliks

nieko, ką būtų galima sunaudoti, ir mes pasieksime savo žemiškojo kelio pabaigą.

Krikščionio pasiaukojimą ir kančią mums aiškiai nusakė apaštalas Paulius, sakydamas: "Jei iškęsime sunkumus, kartu su juo ir viešpatausime". (2 Timotiejui 2, 12). Mums taip pat pažadėta: "Tie, kurie nugalės, sėdės su manimi mano soste". (Apreiškimo 3, 21). Kokia palaiminga privilegija šiems pašauktiesiems, kad jiems bus suteikta dalis dangiškoje karalystėje ir jie bus prikelti šlovei, garbei ir nemirtingumui, jei bus ištikimi iki mirties. (Romiečiams 2, 7; Apreiškimo 2, 10). "Dievas dosniai pasirūpins viskuo, ko jums reikia. Tada visada turėsite visko, ko jums reikia, ir dar daug liks, kad galėtumėte pasidalyti su kitais". 2 Korintiečiams 9, 8.

Apie tarnavimą ir tarnystę visame mūsų krikščioniškame kelyje, apie troškimą atiduoti viską, Paulius kalba Timotiejui: "Visą savo dėmesį skirk šiems dalykams. Pasinerk į savo užduotis, kad visi matytų tavo pažangą". (1 Timotiejui 4, 15). Pirmoji pamoka, kaip atiduoti, buvo mūsų širdys Dangiškajam Tėvui, tačiau tai buvo tik pradžia ėjimo, kuris veda į viso mūsų atidavimą. Turime išsiugdyti į Dievą panašų charakterį, ir šiuo atžvilgiu Paulius sakė Timotiejui: "Tikrasis pamaldumas su pasitenkinimu pats savaime yra didelis turtas". (1 Timotiejui 6, 6). Tai viena iš svarbių pakopų ant krikščionių kopėčių, kartu su tikėjimu, dorybėmis,

pažinimu, santūrumu (savitvarda), kantrybe, brolišku gerumu ir, svarbiausia, meile. 2 Petro 1, 4-8

Tokia meilė turi būti ugdoma padedant Šventajai Dvasiai ir negali būti veidmainiška. Ji turi būti tikra, nuoširdi, taip pat išreikšta tarnavimu ir žodžiu. Psalmininkas kalba už mus, sakydamas: "Tegul mano burnos žodžiai ir mano širdies apmąstymai patinka Tau, Viešpatie, mano uola ir mano atpirkėjas". (Ps 19, 14). Ši meilė yra skirta Dievui, Jo Sūnui Jėzui Kristui, mūsų broliams Kristuje, ją lydi gailestinga meilė pasauliui ir net mūsų priešams.

Apie šią meilę Paulius daugiau paaiškina rašydamas: "Tada Kristus apsigyvens jūsų širdyse, kai juo pasitikėsite. Jūsų šaknys įaugs į Dievo meilę ir stiprins jus. Ir tegul jūs, kaip ir visa Dievo tauta, turėsite galios suprasti, kokia plati, kokia ilga, kokia aukšta ir kokia gili yra Jo meilė. Tegul jūs patiriate Kristaus meilę, nors ji ir per didelė, kad ją iki galo suprastumėte. Tada būsite pilni visos gyvenimo pilnatvės ir galios, kuri ateina iš Dievo". Efeziečiams 3, 17-19

Žinomos džiugiosios naujienos

Kitas mūsų rengimo šiai ateities administracijai aspektas yra gerosios naujienos "Gerosios naujienos apie Karalystę" skleidimas. (Mato 24, 14). Paulius, iš dalies cituodamas Izaijo 52, 7, rašė: "Juk

kiekvienas, kuris šaukiasi Viešpaties vardo, bus išgelbėtas. Bet kaip jie gali šauktis Jo, kad juos išgelbėtų, jei Jo netiki? Ir kaip jie gali tikėti į Jį, jei niekada apie Jį nėra girdėję? Ir kaip jie gali apie Jį išgirsti, jei kas nors jiems nepasakys? Ir kaip kas nors nueis ir jiems pasakys, jei nebus pasiųstas? Štai kodėl Raštuose sakoma: "Kokios gražios kojos pasiuntinių, nešančių gerąją naujieną!" Romiečiams 10,13-15

Jėzaus galia

Kai karalystės valdymas taps tikrove, Dievas pasinaudos tais, kurie buvo taip apmokyti. Jis yra visos žmonijos išgijimo plano autorius ir garantuoja jo sėkmę stebuklinga galia. Jėzus yra to plano valdovas, ne žmonių išrinktas, bet Dievo parinktas. Priešai nužudė Jį, kai Jis buvo žemėje, beveik prieš dvidešimt amžių, tačiau dieviškoji galia prikėlė Jį iš numirusių. (Filipiečiams 2, 7-11). Po prisikėlimo Jėzus paskelbė savo mokiniams: "Man suteikta visa valdžia danguje ir žemėje". Mato 28, 18.

Naudodamasis Jam suteikta "visa valdžia", Jėzus nesunkiai įtvirtins dieviškąją žemės tautų kontrolę. Kartu su Juo šioje valdžioje dalyvaus Jo ištikimi sekėjai, kurie nuo Sekminių kentėjo ir mirė kartu su Juo. Jie taip pat bus prikelti iš numirusių per tai, ką Raštai vadina "pirmuoju prisikėlimu", kad galėtų

kartu su Jėzumi dalyvauti Jo dieviškajame valdyme.
Apreiškimo 20, 6

Tai bus nematomi dvasiniai valdovai naujoje socialinėje santvarkoje, kaip sako apaštalas Petras, "naujame danguje ir naujoje žemėje, kur gyvena teisumas". (2 Pt 3, 13). Jie turės žmogiškuosius atstovus, kurie bus prisikėlę praėjusių amžių senovės didvyriai, iš kurių teisusis Abelis buvo pirmasis, o Jonas Krikštytojas - paskutinysis. Šie taip pat, kaip "visos žemės kunigaikščiai", bus prikelti iš numirusių prieš pat tai, kai naujoji karalystė bus pasirengusi veikti, kad iš tikrųjų išlaisvintų žmones iš nuodėmės ir mirties vergijos. (Ps 45, 16; Iz 32, 1; Žyd 11, 1-40). Tačiau svarbiausia aplinkybė yra ta, kad dieviškoji, stebuklus daranti galia garantuoja Dievo plano sėkmę sprendžiant dabartines žmonių ir tautų problemas.

Valdoma dieviškosios išminties

Šie senovės garbingieji Dievo karalystėje arba vyriausybėje bus tiesiogiai pavaldūs Kristui. Visi jie visa širdimi laikysis teisingų principų, pagal kuriuos Jis teis ir valdys žmones. Kokie nuostabūs tie principai!

Jėzui nereikės malšinti įvairių prieštaringų elementų ir skirtingų interesų tų, kurie dirbs kartu su Juo dieviškoje valdžioje. Nebus jokios "partinės politikos"

ar "lobizmo". Kaip pranašavo Izaijas: "Jis nespręs pagal savo akis ir negrasins pagal savo ausis". (Izaijo 11, 3). Būdamas naujasis Žemės karalius, Jėzus galės skaityti žmonių širdis, žinos ir supras jų slapčiausias mintis. Per "išrinktuosius" Jis elgsis su žmonėmis pagal tai, kas iš tikrųjų yra jų širdyse, o ne pagal tai, ką jie išpažįsta. Įsivaizduokite, kokius pokyčius tai įneš į valstybės valdymą!

"Jis teisingai teis vargšus ir teisingai teis žemės klusniuosius". (4 eilutė). Valdant šiam teisingam karaliui, bus patenkinti teisėti visos žmonijos troškimai.

Kiekvienas naudos gavėjas

Tada vargšai ir klusnieji turės už ką kalbėti. Dovydas rašė apie būsimąjį karalių: "Jis išgelbės vargšus, kai jie jo šauksis; jis padės engiamiesiems, kurie neturi, kas juos apgintų. Jam gaila silpnųjų ir vargšų, ir jis juos išgelbės. Jis išpirks juos iš priespaudos ir smurto, nes jų gyvybės jam brangios". Ps 72, 12-14

Šios psalmės 11 eilutėje skaitome: "Jam nusilenks visi karaliai ir visos tautos jam tarnaus". Tiek didieji ir galingieji, tiek klusnieji ir nuolankieji atpažins šio naujojo karaliaus dorybes ir savybes. Jis nemalonins turtingųjų ir neišnaudos vargšų. Jis taip pat neišaukštins vargšų ir nesunaikins turtingųjų. Su visais bus elgiamasi teisingai ir sąžiningai.

Vienas iš simbolių, apibūdinančių Kristaus valdymo poveikį, vaizduoja, kad slėniai išaukštinami, o kalvos pažeminamos. (Iz 40, 4; Lk 3, 5). Tai rodo teisingą visų žemės gėrybių paskirstymą ir pripažinimą, kad Dievas "sukūrė visas tautas visoje žemėje" (Apd 17, 26). Dievo požiūriu, nėra kunigaikščių ar valdovų, nebus valstiečių ar vargšų.

Be to, dar nuostabiau yra tai, kad Viešpaties valdžia suteiks žmonėms sveikatą ir gyvybę - amžinąjį gyvenimą. "Izraelio tauta nebesakys: 'Mes sergame ir esame bejėgiai'". (Iz 33, 24). Štai kodėl Dievas leido Jėzaus priešams Jį nužudyti ir kodėl Jėzus savanoriškai atidavė save mirčiai. Tai buvo dieviškojo susitarimo dalis, kad Jo valdžia priklausytų ne mirštančiai, bet atgimstančiai rasei. (Apaštalų darbų 3, 20 ir 21; 1 Korintiečiams 15, 22). Todėl buvo būtina, kad Jis pirmiausia mirtų, kad išpirktų žmoniją iš mirties. Paulius rašė, kad Jėzus atidavė save "kaip išpirką už visus", o paskui pridūrė: "Tai žinia, kurią Dievas davė pasauliui pačiu laiku". 1 Timotiejui 2, 5-6.

Jėzus atidavė save kaip išpirką savo pirmojo atėjimo metu, o Jo antrojo buvimo metu šlovinga tiesa apie tai bus paliudyta arba visiems atskleista. Visiems, kurie, sužinoję apie šią nuostatą, priims Dievo malonę per Kristų ir paklus tos "valdžios", kuri tada bus ant "Jo pečių", įstatymams, nereikės mirti. (Izaijo

9, 6 ir 7). Jie bus atkurti iki būties tobulumo ir laimingai gyvens amžinai. Kaip mes su nekantrumu laukiame šio būsimo teisumo, palaiminimų ir gyvenimo valdymo!

Dievas išklauso nuolankiuosius

***Pagrindinė eilutė: VIEŠPATIE, tu pažįsti bejėgių
viltis: "Viešpatie, tu pažįsti bejėgių viltis. Tu
tikrai išgirsi jų šauksmus ir juos paguosi."
Psalmių 10:17***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Psalmių 10:12-18***

Laimė pradėti šį 2025 m. Tarptautinių Biblijos studijų ciklą nuo to, kad visas sausio mėnesio raktines eilutes imame iš Psalmių. Jos yra turtinga išminties, paguodos, paguodos, padrąsinimo, atsidavimo ir nuoširdaus šlovinimo mūsų Dievui ir Kūrėjui, Jehovai, saugykla. Šiandienos tema "Dievas išklauso nuolankiuosius" kyla iš mūsų raktinės eilutės. Joje pripažįstama, kad Viešpats girdi nuolankiųjų troškimus ir todėl paruošia jų širdis juos priimti. Galime paklausti: „Ką Viešpats ketina jiems duoti? - Teisingumą“, - atsakoma 18-oje eilutėje. Dievas įvykdys teisingumą jiems ir našlaičiams bei prispaustiesiems. Šioje eilutėje įvardytam "žemės žmogui" nebus leista jų engti.

Pamokos 13-oje eilutėje sužinome, kad nors šie engėjai tyčiojasi iš Dievo, sakydami, jog Jis nereikalaus atsiskaityti už jų piktus darbus, Jis tikrai pareikalaus. "Neapsigaukite - jūs negalite tyčiotis iš Dievo teisingumo. Jūs visada nuimsite derlių, ką pasėjote. Tie, kurie gyvena tik tam, kad patenkintų savo nuodėmingą prigimtį, nuims tos nuodėmingos prigimties puvinio ir mirties derlių. O tie, kurie gyvena, kad patenkintų Dvasią, nuims amžinojo gyvenimo derlių iš Dvasios". Galatams 6,7-8

"Tik kvailiai savo širdyje sako: 'Dievo nėra'. Jie yra sugedę, ir jų veiksmai yra blogi." (Ps 53, 1). Piktadariai neigia, kad jiems kada nors teks atsakyti už savo nusikaltimus, tačiau teismo diena artėja. Dievas "dabar įsako visiems žmonėms visur atgailauti, nes Jis paskyrė dieną, kai teisingai teis pasaulį per Žmogų, kurį Jis paskyrė. Jis visiems tai užtikrino prikeldamas Jį iš numirusių". Psalmių 10, 12-16; Apaštalų darbų 17, 30 ir 31

Mūsų pamokos 18-oje eilutėje pavartotas žodžių junginys "žemės žmogus" yra ryškus kontrastas tiems, kurių viltys yra danguje. Žemiškai mąstantys žmonės turi ribotą regėjimą, kai kalbama apie dalykus, kuriuos vertina Dievas. Vietoj to jie gali vertinti apgaulės, vagystės, melo ir gąsdinimo privalumus, kad pasiektų savo tikslų. Kita vertus, krikščionys kovoja su šiais žemiškais instinktais ir siekia dangiško mąstymo. Laikydami Jėzaus

pamokymo, jie žino, kur galima rasti tikrąjį lobį. "Nekaupkite lobių čia, žemėje, kur juos ėda kandys ir naikina rūdys, kur vagys įsilaužia ir vagia. Kaupkite lobius danguje, kur kandys ir rūdys jų nesunaikina, o vagys neįsilaužia ir nevagia. Kur yra jūsų lobis, ten bus ir jūsų širdies troškimai." Mato 6, 19-21

Jokūbas mus mokė: "Dievas priešinasi išdidiesiems, o nuolankiesiems teikia malonę. Tad nusižeminkite Dievo akivaizdoje. Priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų. Priartėkite prie Dievo, ir Dievas priartės prie jūsų. Nusiplaukite rankas, nusidėjėliai, apvalykite savo širdis, nes jūsų ištikimybė padalinta tarp Dievo ir pasaulio. ... Tegul vietoj juoko būna liūdesys, vietoj džiaugsmo - niūrumas. Nusižeminkite Viešpaties akivaizdoje, ir Jis pakels jus į garbę." (Jokūbo 4, 6-10). Petras padidina Jokūbo teiginio pabaigą: "Nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis jus išaukštintų tinkamu laiku, visus savo rūpesčius sudėję ant jo, nes jis jumis rūpinasi". (1 Pt 5, 6 ir 7). Rūpindamasis jumis, Dievas išgirs jūsų nuolankius šauksmus.

Viešpaties didybė

**Pagrindinė eilutė: "Viešpats yra karalius! Jis
apsirengęs didingai. Iš tiesų Viešpats
apsirengęs didybe ir apsiginklavęs jėga.
Pasaulis tvirtai stovi ir negali būti sukrėstas..."**
Psalmių 93:1

**Pasirinktas Šventasis Raštas:
Psalmių 93:1-5**

Mūsų pamoka yra puiki terpė meditacijai. Kokiomis savybėmis pasižymi mūsų Dievas? Bandydami atsijoti įvairias idėjas apie Jo prigimtį, kai kurios įžvalgos yra kilnios, bet kitos - ne. Kai kurios palieka mums įspūdį, kad jų suvokimas apie Dievą yra toks, jog Jis yra toks pat kaip žmogus, tik įkūnija daug didesnę fizinę buvimą. Mūsų Kūrėjas neteisingai kaltinamas turįs savybių, akivaizdžiai būdingų mūsų puolusiai rasei. Jam primetama tuštybė, savivalė, žiaurumas, nejautrumas ir kitos klaidingos savybės. Tokie kaltinimai yra klaidingi.

Šiandienos raktinėje eilutėje pirmiausia nurodoma, kad vienas iš Dievo prigimties įrodymų yra tai, jog Jis "viešpatauja". Jis viešpatauja viskam, nors kai kuriose srityse Jis sulauko savo galingos galios vykdymą, kaip antai šiuo metu, nors ir laikinai,

leidžiantis nuodėmei ir mirčiai. Jis viešpatauja fizikos dėsniams. Iš nieko Jis sukūrė visatos platybes. Net mažiausias mums žinomas visatos sudedamąsias dalis reguliuoja sudėtingi jėgų ir sąveikos dėsniai.

Psalmininkas Dovydas rašė: "Dangūs skelbia Dievo šlovę. Dangus rodo Jo meistriškumą. Diena po dienos jie kalba, naktis po nakties skelbia apie Jį". (Ps 19, 1-3). Kas, žvelgdamas naktį į Pieno kelią, iš savo apžvalgos taško nėra buvęs priblokštas mūsų galaktikos grožio? Dangus mus žavi ir įkvepia. Didingi kalnai, plačios jūros, vaiskios lygumos ir nuostabūs miškai skamba aplink mus, įkvėpdami vertinti Dievo rankų darbą. Diena po dienos, naktis po nakties dangaus ir žemės grožis kalba žmonijai visiems suprantama kalba. Jų žinia - Dievas yra tikras!

"Jis apsirengęs didybe". Tai dar vienas Dievo prigimties įrodymas. Kai matome ką nors labai gražaus, vadiname tai "didingu". Panašiai ir didelę moralinę pergalę prieš blogį teisingai galime suprasti kaip didingą. Didybė įkvepia mūsų širdis ir protus kilnioms mintims ir jausmams. Dievas yra apsirengęs didybe. Tai apmąstydami giliau vertiname Jo asmenį. "Dievas yra meilė." (1 Jn 4, 8). Jo meilė skatina vertinti Jo didybę. Dievas visuose frontuose yra didingesnis už geriausius žmones, kuriuos kada nors pažinojome. Luko užrašyti Jėzaus žodžiai leidžia

giliai įžvelgti didingą Dievo prigimtį. "Vienas valdovas paklausė Jį: "Gerasis Mokytojai, ką man daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą? Jėzus jam atsakė: "Kodėl vadini mane geruoju? Niekas nėra geras, tik vienas, tai yra Dievas". (Luko 18, 18-19). Jėzus, įkūnijantis visa, ką mes suvokiame esant gera, pripažino, kad tik vienas yra tikrai geras - Dievas, Kūrėjas, nes Jis yra gėrio autorius.

Trečias Dievo prigimties įrodymas yra tas, kad Jis yra amžinas. Jo negąsdina milijardai metų. Jam nekelia iššūkio bėgantys laiko eonai, nes Jis yra laiko Kūrėjas. Tegul su kiekviena diena geriau suprantame Jehovos didybę.

Gailestingumo Dievas

Pagrindinė eilutė: "Viešpats yra gailestingas ir gailestingas, lėtas pykti ir kupinas neišsenkančios meilės.

Ps 103:8

Pasirinktas Šventasis Raštas:

Ps 103:1-14

Puolusi žmogaus prigimtis yra iškrypusi ir kelia baimę Dievui. Ji įsivaizduoja, kad Dievas yra nepastovus, kerštingas ir priešiškas nusiteikęs žmonių šeimos atžvilgiu; greitai teisia ir greitai baudžia. Mūsų raktinė eilutė išsklaido šią mąstymo klaidą ir kalba apie Dievą kaip gailestingą, malonės kupiną ir lėtą pykti.

103 psalmė yra gydomasis balzamas, išsklaidantis bet kokią Dievo baimę, kuri gali aptemdyti mūsų mąstymą. Siūlome, kad Viešpaties tauta ją reguliariai skaitytų ir svarstytų. Atkreipkite dėmesį į džiugų psalmininko Dovydo toną: "Tegul visa, kas esu, šlovina Viešpatį, visa širdimi šlovinsiu Jo šventąjį vardą. Tegul visa, kas esu, šlovina VIEŠPATĮ; tegul niekada nepamirštu gerų dalykų, kuriuos Jis man daro. Jis atleidžia visas mano nuodėmes ir gydo

visas mano ligas. Jis atperka mane iš mirties ir vainikuoja mane meile bei švelniu gailestingumu. Jis pripildo mano gyvenimą gerų dalykų. Mano jaunystė atsinaujina kaip erelio!" 1-5 eilutės

Tai yra tikras ir dvasiškai sveikas požiūris į mūsų Kūrėją. Jis yra atlaidus. Jis nelaiko nuoskaudų. "Jis nuolat mūsų nekaltina ir nesiliauja amžinai pykęs. Jis nebaudžia mūsų už visas mūsų nuodėmes; Jis nesielgia su mumis griežtai, kaip mes nusipelnėme. Juk Jo nepalijama meilė tiems, kurie Jo bijo, yra tokia didelė, kaip dangaus aukštis virš žemės. Jis pašalina mūsų nuodėmes taip toli nuo mūsų, kaip rytai nuo vakarų". 9-12 eilutės.

Panašiai Dievą apibūdina ir apaštalas Paulius: "Todėl ir parašiau jums taip, kaip parašiau, kad, kai ateisiu, manęs neliūdintų tie, kurie turėtų suteikti man didžiausią džiaugsmą. Be abejo, jūs visi žinote, kad mano džiaugsmas kyla iš jūsų džiaugsmo. Tą laišką rašiau su dideliu sielvartu, neramia širdimi ir daugybe ašarų. Nenorėjau jūsų nuliūdinti, bet norėjau, kad žinotumėte, kaip stipriai jus myliu". (2 Korintiečiams 1, 3-4). Mūsų Kūrėjas pripažįstamas kaip "gailestingumo Tėvas". Atkreipkite dėmesį į daugiskaitą "gailestingumo". Dievo gailestingumo apraiškos pasireiškia įvairiais atspalviais ir formomis. Jis taip pat įvardijamas kaip visos paguodos Dievas. Tie, kurių gyvenimas Jam atsidavęs, gali paliudyti

asmeniškai patyrę Jo gailestingumo daugybę ir giliai paguodą.

Dovydo psalmėse nuolat kartojasi Dievo gailestingumo tema, galbūt įkvėpta jo didžiųjų nuodėmių - svetimavimo su Batšeba ir Ūrijos nužudymo. Apmąstykite 51 psalmės kančią: "Pasigailėk manęs, Dieve, dėl savo neišsenkančios meilės. Dėl savo didžio gailestingumo ištrink mano nuodėmių dėmę. Nuplauk mane nuo mano kaltės. Apvalyk mane nuo mano nuodėmių. Nes aš atpažįstu savo maištą; jis persekioja mane dieną ir naktį. Prieš Tave ir tik prieš Tave nusidėjau; padariau, kas pikta Tavo akyse. Pasitvirtins, kad esi teisus dėl to, ką sakai, ir Tavo nuosprendis man yra teisingas." 1-4 eilutės.

Brangus skaitytojau, tegul ir mus paguodžia suvokimas, kad garbiname gailestingąjį Dievą. "Kaip tėvas maloningas savo vaikams, taip Viešpats maloningas tiems, kurie Jį gerbia. Jis žino, iš ko esame padaryti; Jis prisimena, kad esame dulkės. ... Tiems, kurie gerbia Viešpatį, Jo meilė trunka amžinai, o Jo gerumas išlieka per visas kartas tų, kurie ištikimi Jo sandorai ir ištikimai vykdo Jo įsakymus". Ps 103, 13-18

Amžinoji karalystė

Pagrindinė eilutė: "Tavo karalystė yra amžina karalystė. Tu valdai per visas kartas."

Psalmių 145:13

Pasirinktas Šventasis Raštas:

Psalmių 145:10-21

Mūsų pagrindinėje eilutėje pripažįstama Dievo visagalybė. Žvelgdami į šiandienos pasaulį, nematome daug žmonių, siekiančių pažinti Dievą. Dar mažiau žmonių stengiasi gyventi dievobaimingą gyvenimą pagal Dievo valią. Ar žmonių abejingumas paneigia Šventojo Rašto teiginius, kad Dievo karalystė amžina ir Jo valdžia išlieka per visas kartas? Mes atsakome: "Ne." Mūsų Biblijos Dievas yra amžinas. Žmogaus gyvenimo trumpumas riboja mūsų gebėjimą iki galo įžvelgti tikrąjį amžinybės mastą. Kita vertus, Dievui visiškai patogus amžinybės neaprepiamumas. Pranašas Izaijas Jį vadina "Aukštuoju ir didinguoju, kuris gyvena amžinybėje". Izaijo 57, 15

Psalmėse kalbama apie Dievą, Amžinąjį, ir sakoma: "Viešpatie, per visas kartas tu buvai mūsų namai! Prieš gimstant kalnams, prieš tau gimstant žemei ir

pasauliui, nuo pradžios iki galo, tu esi Dievas". Ps 90, 1-2

Mes norime pasakyti štai ką: Dievo planas nebuvo nesėkmingas. Jis visiškai kontroliuoja savo kūriniją. Kas nors gali paklausti: "Jei taip, kodėl pasaulyje tiek daug kančių ir chaoso? Kodėl tęsiasi karai? Kodėl žmonės serga ir miršta?" Dievas ribotą laiką leido nuodėmei siaubti žmones. Saliamonas rašė: "Aš pasitelkiau savo protą studijuoti ir išmintimi tyrinėti visa, kas vyksta po dangumi. Kokią sunkią naštą Dievas uždėjo žmonijai! Mačiau visus dalykus, kurie daromi po saule; visi jie yra beprasmingi, gaudynės paskui vėją". (Ekleziasto 1, 13-14). Čia svarbiausia frazė yra "našta, kurią Dievas uždėjo ant žmonijos". Žmonių giminė, patirdama nuodėmės padarinius, yra slegiama, kad pažintų gerį ir blogį. (Pr 3, 22). Atėjus laikui, mūsų Kūrėjas užbaigs žmonijos nelaimę - savo šlovingoje amžinojoje karalystėje.

Tada Šventojo Rašto pažadai bus tikrovė, o ne akivaizdus perdėjimas. "Visi Tavo darbai šlovina Tave, Viešpatie, Tavo ištikimoji tauta šlovina Tave. Jie pasakoja apie tavo karalystės šlovę ir kalba apie tavo galybę, kad visos tautos žinotų apie tavo galingus darbus ir šlovingą tavo karalystės spindesį... .. Mano burna kalbės apie Viešpaties šlovę. Tegul kiekviena būtybė šlovina Jo šventąjį vardą per amžių amžius". Ps 145, 10-12-21

Tai įvyks per Dievo Sūnaus Jėzaus Kristaus darbą. "Nes mums gimė kūdikis, mums duotas sūnus, ir valdžia bus ant jo pečių. Jis bus vadinamas Nuostabasis Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis. Jo valdymo ir taikos didybei nebus galo. Jis viešpataus Dovydo soste ir jo karalystėje, įtvirtindamas ir palaikydamas ją teisingumu ir teisumu nuo to laiko ir per amžius". Izaijo 9:6-7

"Štai kaip turėtumėte melstis: Tebūna pašventintas tavo vardas, teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje." (Mt 6, 9-10). Ir toliau melskimės už amžinąjį Dievo karalystę.